

viditi. — Iz vsega tega se spozna, da je bila Zatičina nekdanj sila imeniten kraj. Neki stari mož mi je pravil, da so se v ta samostan le mladenči posebnega uma in posebne telesne lepote jemali.

Ko sem obširne poslopja in cerkev po večjem ogledal, sem se podal v družbi tukajšnjega gosp. kaplana v sosedni Št. Vid, poklonit se ondotnemu gospodu fajmoštru Jožef Poklukar-ju, ki so me na svojem prejšnjem mestu, na Dobrovi, velikokrat prav prijazno sprejeli. — Št. Vid je od Zatičine le pičlo uro, in je lepa vas. Stoji kaka dva streljaja od velike ceste. Cerkev se pod sedanjim gospod očetom vidoma lepša; izverstno zvonilo, zlo enako unemu na Kerki, pa ima ta cerkev že mnogo let.

Po kratki pomudbi tukaj sem se vernil zopet nazaj v Zatičino. Rad bi se bil tukaj še delj časa mudil, al bil je že petek in po domačem pregovoru „v petek že tud godci gredó domú.“ — Po kočanem obedu v dobri gostivnici „pri Poličanskemu“ odrinem tedaj proti Višnji gori. Memogrede se pomudim še nekoliko na pošti pri „Federation-u“, ktera gostivnica mi ostane zastran pozneje ondi obhajane veselice vedno v prijazenem spominu.

Nad „Federation-om“ se svet, ki je okoli Zatičine precej zlo odpert, stisne v dolino, ki se vije proti severozapadu. Skoz njo derži velika cesta proti Ljubljani, in po nji sem se zdaj napotil. Kmalo se mi je pokazalo gori konec prijetne doline na zelenem gričku terdnjavi enako mestice Višnjegorsko, nad katerem na levi strani precej visoko na stermem klancu sloni razvalina starega gradú, in memogredočemu glasen klic pošilja, da vse na svetu je minljivo.

Višnja gora je, če smemo besedam Valvazorjevim verjeti, zlo zlo star kraj. On namreč pravi, da je bila sozidana okoli leta 552 pred rojstvom Kristusa in 671 let po sozidani Aemone ali Ljubljane.

Stala je v začetku pod sedanjim mestom v ravnini, zastran cesar se še zdaj ondi stoječe hiše s farno cerkvijo vred „stari terg“ imenujejo. Zavaljo pogostih navalov okrutnih Turčinov, ki so posebno leta 1528 z vso silo Višnjo goro napadali pa srečno odpodeni bili, so stanovniki cesarja Miroslava Miroslubnega prosili, naj bi smeli Višnjo goro (takrat še terg) na zraven stoječem griču zidati in jo utaboriti. Prošnja njih je bila z odpisom „iz Gradca v četertek po sv. Urhu 1478“ dovoljena; terg je bil v mesto povzdignjen, mestu še nekoliko dohodkov odločenih in trije sejmi iz Št. Vida pri Zatičini le-sem prestavljeni. — Toliko o mestu iz starih časov.

Ozrimo se nekoliko še na grad, ki se nam zdaj kakor žalostna razvalina nad mestom kaže. Bil je nekdanj zibel slavnih gospodov Višnjegorskih, ki so se vseskozi, posebno pa v bojih zoper Turke kaj hrabro obnašali. Njih rod je zamerl v žalost domovine in cesarstva v letu 1581 z Dragotinom in Miroslavom višnjegorskim. Poznejši lastniki so bili: grofje celjski, slavna avstrijska hiša in neki Florijan Šarf; v 15. stoletju pa je prišel v last turjaškim knezom in je še dan današnji. Ali je stari grad razpadel vsled kakega pogorišča, ali je bil koj tako zapuščen, ne vem povedati; le toliko zapisanega najdem, da v letu 1787 je bila sozidana v podnožju griča (zadej nad mestom ob veliki cesti) nova grajščina, h kateremu zidanju se je kamnje starega grada upotrebovalo. — Iz vsega tega se vidi, da je Višnja gora stala že v starem in srednjem veku v verstvi bolj prvih krajev naše domovine, al tudi v novejši dobi je bil nji odkazan imeniten prostor v zgodovini našega cesarstva. Kako, — ti bom, dragi bravec, berž povedal.

(Konec sledí.)

## Kratkočasnica.

\* V naših hribih — se nam iz Štajarskega piše — sem zvedil: koliko nevesta veljá! Nek posestnik je snubil

mlado, pošteno, pridno in bogato dekle cele kmetije, in ko so ženitne pisma v Celji izdelali, je nevesto za 4 bokale vina prodal; nevesta je pa mislila, da je več vredna in je ženinu — figo pokazala. Vsak zdaj lahko ugane: koliko nevesta velja; če veljá od cele kmetije 4 bokale, je od pol kmetije le 2 bokala, od četert kmetije 1 bokal, kočarska pa le polič vredna.

## Kratkočasno berilo.

### Razni listi iz zapuščine nekega srenjskega župana.

Drugim za poduk in kratek čas.

Nabral Borovčan.

#### I. An den N. N. zu \*

Den selben wirt himit auf getragen das von Bezirks Hauptmannschaft ist auftrag kommen das sollen sie Eire Magd binnen acht tåg Fermallen, oder wirt sie weiter ekspedirt.

Ich kann nichts mer helfen, weil mich das gesetzliche auftrage fordern.

N. N. Bürgermeister.

#### II. Herzgeliebtes Bez. Hauptmannschaft!

Unser Pfarer wil N. N. nicht keurathen, ich bite ihm eine Nasen zu machen.

Hier folgt eine Kratscha.

#### III. An den Herrn N. N. erster Roth in \*

Sie werden ersucht und wird ihnen bekanntgemacht das sie den 20. August als Rath gewählt sind so werden sie vorgeladen den 19. Oktober vor Mittag um 9 Uhr vorleslich Höramt zu erscheinen, zu berichten wie das neue Gemeinde Ordnung auf gesetzt werden wirt.

#### IV. Pasierschein.

Für N. N. von \* Haus Nr. 32 er bittet durch seine Mutter um ein Hamatsschein ich kann denselben nicht ertheilen weil der Gemeinde vorstände um bekannt ist wilang, das der Reissebass gültig ist weil der Bezirkshauptmannschaft ist von hör 7 Stund entfernt ist, so weis man nicht wilang das sein Reissebass gültig ist so wirt im solang Pasirt das der Pass gültig ist, Bürgermeister, an der Orts Gemeinde \*.

N. N. Bürgermeister.

#### V. An den N. N. in \*

Ueber vorgekommene beschwerde wirt den selben auf getragen das er den vorbereiteten Gebeichaltz gleich bey empfangen, diesser zuschrift das Holz aufheben oder Abzimmern losen übrigens wirt bar 5 fl. Strafe auferligt.

#### VI.

N. N. hat schon am 15. Oktober von Höramt eingerük.

N. N. Bürgermeister.

## Dopisi.

Iz Zagreba 12. sveč. Vreme je tukaj pomladansko. Od saega ni duha ne sluha. Reči se more, da solnce že greje. Kaj bo iz tega? Vremenski preroki pravijo, da je medved na svečnico nazaj šel v svoj berlog, da še po tem takem nam zima žuga. Bog vé! Bil sem nedavno v Maksimiru, ali po novem prekerstenji imena, v Jurjevcu, zagrebškem Schönbrunn-u; čudil sem se po germičih popke že tako napete viditi, kakor da bi hteli že juter se razpočiti! Kdor rano vstane več opravi in prej opravi svojo nalogo, kakor oni, ki še le opoldne ustane. Po tem bi se mogli letos zgodnje in dobre letine nadjati, samo da nas pomladanski mrazi ne bojo nadlegovali. — Kar se izdaje mojega delca „Mlinarjev Janez“ tiče, so mi moji tukajšni prijatli svetovali, naj mu pridam sliko poslednjega celjskega grofa Urha II., posneto po oni, ki je v tukajšnjem arkivu shranjena. Cena se zavaljo tega ne bo nič kaj povišala; saj do-



bička ne išem! Akoravno ni grof Urh glavna oseba v omenjenem delcu, je vendar ena pglavitnejih. Koliko važen da je bil celjski grof Urh svoji čas in koliki upliv je imel v ogerskih in jugoslovanskih zadevah, vsaki naših bravev vé. Zato mislim, da ne bode napačno, ako pridenem mojemu delcu sliko tega svoji čas gotovo najpervega in najmogočnejega slovenskega plemiča. K. Žavčanin.

**Iz Celovca.** Od 31. januarja imamo tukaj komisijo za nakupovanje konj za armado. Konji ne smejo biti čez 8 let stari; plačujejo se po ceni za take konje ustanovljeni.

**Iz Antignana pri Paznu 5. svečana.** Nova cesta, stari duar. — Naj častiti braveci „Novice“ zvejo od Istre, da ni ravno vse tako, kakor je nekdo šaljivo rekel: „Kadar narava drugod o božiču mirno počiva, pa tukaj kamnje najveselejše cvetè.“ Poslal je pretekli teden hvale vredni tukajšni župan gosp. A. Sestan milostljivemu škofu Dobrillu na Njih prošnjo več sadnih drevesc v Poreč, ki jih tukaj „žir“ zovejo. Svitli škof so iz ove fare doma in se je vedno z veselim sercom spominjajo. Soseska ima tukaj že veliko let prav lep vert, v katerem je zdaj več tisoč prav lepih pocepljenih drevesc; rastejo tukaj tako, da jih je veselje gledati. Lepa hvala gré tudi častitemu gosp. fajmoštru Fr. Gregoriču, ki so na svoje njive že dosti različnih sadnih dreves zasadili in z lastno roko pocepili — akoravno se malo nadjajo, da jih bodo uživali; pa dajajo tako lep izgled vsem faranom, in skerbijo tudi za svoje naslednike. Tudi pridelujejo tukaj prav dobro vino, posebno černo, ki ga kakor Krašovci teran imenujejo. Zemljica je pa tukaj zares dobra, da ljudem pri pičlem in prostem obdelovanji, ako suša ne pritisne, obilo pridelka ponuja, posebno dobre in težke pšenice. — Gnoja res njive tukaj le malo dobivajo; na misel mi pride pri tem Ribničan, ki je slanika (arnika) za glavo prijel in mu mesec (luno) pokazal rekoč: „krôta, viš agenj!“ In vendar je zemlja čudo rodovita. — Pa kaj pomaga, čeravno ljudje marsikaj pridelajo, prodati pa ne morejo, zato, ker ni ceste ne poti za obložene vozove. Ali hvala Bogu! zdaj ravno delajo novo cesto, od pazenske čez Tinjan do Poreča. Tinjan sploh kmetje grad (ali mesto) Antignana imenujejo. Prav za prav, kakor sem zvedil, se je pisalo nekdaž Antoniana, in pravijo, da ga je rimski cesar Antonin dal sozidati in uterditi. Še le pred dvema letoma so tukaj stari oblok in še nekaj zidovja poderli, in še se vidijo pod tergom muzovci (unterirdische Gänge). Pametno bi bilo še zdaj Antoniana pisati, in gotovo bi se potem ne zgodile tolikrat pomote z Antignano pri Koprju. Da je pa Tinjan z okolico svojo že od starih časov naseljen, pričujejo te dni najdene starine, na novodelani cesti izkopane, med katerimi je več srebernega dnara s slabim obrezkom, podoba in napisom „electus Gregorii“ — napis na drugi strani pa se ne more lahko razločiti. Dalej so našli ljudje vsake verste železa, žebljev v sosebnih loncih, nekaj svetilnic ali lamp, in dosti majčkinih steklenic (Thränengefässe) — tudi velike štirivogljate zdolbljene kamne s pokrovi, v katerih pa nič družega ni bilo ko prav černa zemlja. — Čversto delajo ljudje na cesti, ker spoznajo, da jim je potrebna kakor slepemu vid, ako nočejo biti na svetu od družih ljudi ločeni. Posebna hvala gré tudi zemljomircom (inženirjem), ki so cesto tako dobro izpeljali, skor kakor železnico, da ne gré navzgor ne navzdol; najnovejša pa tudi najlepša cesta bo ta v celi Istri.

Z Bogom!

J. K.

**Iz Tersta 13. febr. A. K-s.** Pošljem Vam tukaj še nekoliko goldinarjev za Vodnikov spominek slovenskih dijakov tukajšne gimnazije. Radovedni smo, kakošen spomin se bo postavil očetu Vodniku, ker so mnenja o njem zelo različne. Bati se je, da bi ne bil zaveržen ali napčno porabljen denar, kterege je toliko domorodnih serc nanosilo na oltar domovine. — Bi li ne bilo najboljšje, ko bi se postavil Vodniku spominek, kakoršnegaje gosp. dr. Toman že

v začetku nasvetoval? Naj se dobro prevdari in premisli, da so imeli darovniki materialni, pa ne duševni spominek pred očmi, ko so darovali; naj bi se toraj splošno, kar je bilo osnovano precej od začetka. Če se pa to nikakor ne more zgoditi, bi bilo berž ko ne boljše, da bi se po nasvetu gospoda Žavčanin-a utemeljila slovenska matica za izdajo koristnih knjig, kakor pa, da bi se denar potrosil za štipendije. Tisti gospodje, ki želijo štipendij osnovati, ne pomislijo, da učenec, ki vživa štipendij, malokdaj pomisli, zakaj da ga vživa. — Pa kaj bi govoril dalje o tem; gosp. dr. Toman-u, ki je začetnik tega početja pa še ni spregovoril o tem, gré sedaj beseda; zanašamo se, da bode sklep dariteljem po volji.

**Iz Tersta.** Cesarska fregata „Novara“, ktera o znanstvenih zadevah okoli celega sveta jadra, je odrinila 7. decembra p. l. iz mesta Sydney-a v Avstralii. Če bo šlo vse po sreči, se bo vrnila do konca tega leta spet v Terst.

**Iz Ljubljane.** V četrtek dopoldne je bil, kakor so „Novice“ že danes teden povedale, pogreb premilostljivega kneza in škofa ljubljanskega Antona Alojza Wolf-a tako slovesen, da, dokler Ljubljana stoji, menda še takega ni bilo; celo mesto je bilo na nogah, poslednjo čast skazati svitlemu Gospodu, ki so čez 34 let bili višji duhovni pastir kranjske dežele in si v tem času toliko spominkov blage svoje delavnosti postavili v naši domovini, da bojo živeli na véke. Kakor smo že rekli, so slavni naš rojak, svitli višji škof in knez gg. dr. Andrej Gollmayer iz Gorice prihiteli pokopat jih. Ob osmih zjutraj je začelo v stolni cerkvi in potem v vseh mestnih cerkvah k pogrebu zvoniti. Ko so višji škof in knez goriški, spremljeni od prečast. stolnega ljubljanskega prošta gosp. Kos-a in prečast. celjskega opata gosp. Vodušek-a in prečast. ljubljanskih gosp. korarjev, v škofijski veži v odperti trugi ležečega merliča blagoslovili in so gosp. bogoslovci odpéli pogreb-nico, je vzdignilo 8 gosp. fajmoštrov trugo, okoli ktere je svetilo 8 gosp. tehantov, in pogrebna procesija se je začela. Najpervi so šli šolarji vseh šol, za njimi čast. gosp. frančiškani z dvema gospodoma kapucinoma kot namestnikoma kranjskega kapucinskega samostana na Kerškem in Loki, gosp. pevci filharmonijske družbe, gosp. bogoslovci in okoli 200 gosp. duhovnov kranjske škofije, katerim se je pridružilo tudi kakih 12 gosp. tehantov in fajmoštrov lavantinske škofije: vsi v roketih in z gorečimi svečami v rokah; tikoma pred trugo so šli za preč. gosp. korarji svetli veliki škof goriški spremljeni od preč. gosp. prošta ljubljanskega in opata celjskega; — berž za trugo so šli preč. gospodje škofijske kancelije in gosp. oskerbnika škofijskih grajšin, za njimi škofova žlahta in za temi Njih eksc. gosp. deželni poglavar z višjo civilno in vojaško gospodo, mestna gosposka in obila množica drugih pogrebcev različnih stanov. Pogrebni sprevod je med petjem gosp. bogoslovcov in družbenikov filharmonijske družbe šel po velikem in starem tergu čez most na breg, in odtod po nemških, gospoških in gledišnih ulicah čez most v špitalske ulice nazaj na veliki terg v šenklavsko cerkev, ktera je bila dosihmal zaperta, da ni sila preveč ljudi vrelo noter. V cerkvi so postavili trugo na mertvaški oder in ko so bile bilje odpete, so stopili preč. gosp. korar dr. Pogačar na prižnico in v izverstnem govoru, v katerem so omenili blaženo delavnost rajnega višjega pastirja skozi več ko 34 let, globoko ganili poslušavce. Potem so obhajali veliki škof slovesno černo mašo, in ko so bile pri škofjem pokopu navadne opravila opravljene, so pokrili dosihmal še zmiraj odperto trugo in jo spustili v pripravljeno rako. Še le proti eni se je končala žalostna slovesnost. Od oporoke (testamenta) nepozabljivega kneza in škofa se zdaj govori kamor prideš. Za danes povemo le toliko, da je slavna priča; kako lepo so obernili tudi zapuščino svojo v prid cerkve in drugih milodarnih naprav, pa tudi v blagor slovensčine. Ker od več strani



smo bili še vprašani: kaj bode sedaj s slovníkom našim in slovenskim sv. pismom? jim moremo s preserčnim veseljem naznaniti, da so blagi Gospod premilostljivo ukazali, da iz dnarja njih zapuščine se mora popolnoma dokončati nemško-slovenski in slovensko-nemški del slovníka in pa sv. pismo, ker z unim želijo „rojake svoje razveseliti, ki tako željno hrepenijo po slovníku“, s tem pa tudi rojakom svojim v čednišem slovenskem jeziku, „ki se je v poslednjih časih tako lepo omikal“, sv. pismo v roke podati. Ali ni to oporoka, ki mora človeka v serce ganiti! In tako sklenemo te verstice z besedami sv. pisma, ktere so preč. gospod dr. Pogačar na čelo svojega gori pohvaljenega govora postavili, rekši: „V večnem spominu bode pravični živel; nobenega obrekovanja se ne bo bal.“ — V saboto je visoko častiti knezoškofijski kapitel izvolil preč. stolnega prošta gosp. Anton Kos-a za kapitelskega generalvikarja, dokler ne bode novi škof ljubljanski izvoljen.

### Novičar iz domačih in ptujih dežel.

**Iz Dunaja.** — Še zmiraj stojé reči pri starem. Toliko je vendar gotovo, če bi utegnila vojska biti, da še ni pred durmi. Najnovejši list angležkega časnika „Times“ pravi, da cesarja Napoleona sedaj še ne mika, na vrat na nos vojske začeti zoper polovico evropskega sveta, ako bi mu tudi druga polovica na pomoč prihitela. Priprave za vojsko pa na Francozkem kakor tudi na Sardinskem se še neprenehoma delajo, in te priprave razjasnujejo bolj kot vsako drugo razlaganje Napoleonov govor, s katerim je 7. dan t. m. državni zbor začel, v kterega je vlil dosti medú za mir, pa tudi pridjal dovelj pelina za vojsko. Očitno je spet tú obžaloval, da si je z našo vlado navskriž, in kot pglavitne vzroke razpora imenuje z ad eve v Moldavi in Valahii in pa, da na srednjem Laškem je avstrijska posadka. Kaj da prav za prav namerja cesar Napoleon, ni v tem govoru razločno povedal; rekel je le, da „nepremakljivo bode zahteval svoj cilj in konec; vendar pa upa, da bode mir ostal.“ Jasnejše je govoril predsednik državnega zbora grof Morny v prvi seji, rekši: „Sklenimo se čedalje bolj s prestolom cesarja svojega; naša serčna pripomoč bo storila, da bode ob času mirnega spravljanja njegova beseda veliko veljavniša, pa tudi če bi vojske treba bilo, njegova moč zmagavna.“ Vidi se iz tega, da cesar Napoleon terja, naj se zgodi vse po njegovi volji, — če ne z lepo, pa s silo. Naša vlada, ne da bi zanemarjala kar utegne priti, še vendar ne dela posebnih priprav za vojsko. „Milít. Ztg.“ pravi, da avstrijska armada ima še zmiraj le svojih 400,000 vojakov kakor po navadi v miru, in ni ji treba se prenagli z uravnanjem za vojsko, ker v kratkem ima lahko 800,000 izurjenih vojakov na nogah.

— C. k. finančni straži je zaukazano, naj oestro čuje, da se v kavarnicah, gostivnicah in nikodar drugod ne prodajajo cigare in tobak unanjih dežel, ker se je zasledilo, da se tega ptujega blaga pod roko čedalje več prodaja.

— 9. dan t. m. je za tifusom umerl visoko čislani gospod vitez Karl Kleyle, c. kr. ministerski svetovavec nekđaj pri ministerstvu kmetijskem, sedaj pri ministerstvu dnarstva. Še le 47 let star mož je bil bistra glava in izversten govornik, da malo takih. Za kmetijstvo res unet ga je pospeševal z odkritoserčno besedo in živim djanjem; iznajdel je tudi mnogohvaljeni plug, ki se po njegovem imenu imenuje. Škoda za verlega moža!

— Bivši knez serbski Aleksander Karagjorgjević se bo vernil v začetku mesca sušca iz Dunaja, kjer že več dni prebiva, zopet v Temešvar.

**Iz Štajarskega.** Iz Marijnega Celja se piše „Wien. Ztg.“, da v tukajšni cesarski vlivarnici po povelji višjega armadnega poveljstva res vlivajo noč in dan kanone, — to pa ni res, da bi sedaj za tega voljo ne smela no-

benih družih privatnih reči vlivati; sme jih, pa se vé da le toliko, da druge dela ne motijo navadnega vlivanja kanon.

**Iz Koroškega.** Iz Celovca. Škofovski grad v Št. Andreji, v kterem sedaj še stanujejo svetli lavantinski škof in knez, ki pa bode prazen, kadar se bojo v Marburg preselili, je z grajšino turnsko (Thüren) vred za 150,000 gold. čast. patrom jezuitom prodan, da bojo ondi novicijat za 100 novincev napravili.

**Iz Ogerskega.** V Abdi, neki vasi blizo Raba, se je te dni primerila strašna prigodba, ktera pričuje, kako neumno je še ljudstvo. 16 let stara deklica je imela lišaje po celem životu; neka mazačinja svetuje materi, naj jo namaže z mazilom, ki ji ga bo dala, in potem naj hčer vtakne v dobro zakurjeno peč, kadar bo po peki kruh iz nje vzela, da se bo dobro spotila. Neumna mati res to stori, čeravno se je ubogo dekle branilo in upilo na vso moč, — čedalje slaběji je prihajal glas pečene reve, dokler ni popolnoma omolknila; mertvo so sneli iz peči!

**Iz Srbije.** 6. dan t. m. je prišel knez Miloš s svojim sinom Mihaelom v Beli grad, kjer so ga slovesno sprejeli; streljane s kanonami in vriskanje ljudstva se je razlegalo dalječ okrog; mesto je bilo zvečer slovesno razsvetljeno. Skupščina ga je sprejela v konjaku, kjer so mu trije stari kmetje po stari slovanski šegi kruha, soli in vina podali rekši: „Jej kruha; hrani ga za nas in zase; osoli ga in pij vince domače, da bode naše polje obilo rodilo.“ Miloš ima namen čez bogarsko reko Moravo pri Aleksinacu zidati most v spomin, da se je tú snidel z deželnimi poslanci. Garašanin je iz lastnega nagiba do Pasarovica knezu šel naproti, pa mlačno ga je sprejel. Metropolit Peter Jovanović je odšel 5. t. m. v Ilok, od kodar gré za zdaj v Karlovec k patriarhu.

— 11. sveč. Oglas kneza Miloša naznanuje Serbom, da je nastopil vladarstvo kot novoizvoljeni dedni knez serbski; nadja se, da roka, ki je nekđaj serbski narod osvobodila, bode moč imela, mu podeliti srečno prihodnost; voljo in želje narodove obeta spolniti, po ustavi vladati in ob svojem času vladarstvo izročiti sinu svojemu kot postavnemu nasledniku prestola serbskega. — 12. dan t. m. je knez Miloš osebno sklenil skupščino; 34 skupščinarjev ostane še, da bojo nadaljevali začete dela.

— Iz Belega grada 11. svečana. Ravno sedaj so Vučića tirali v ječo; močna straža ga je spremila in ljudstvo je vrelo od vseh strani skupaj; sum leti na-nj, da je deželno dnarnico ogoljufal in po sklepu skupščine pride za tega voljo kot izdajec domovine pred sodbo.

**Iz Italije.** Iz Genove. Iz cerkve tukajšnih velikih šol so napravili magazin; mnogo pisem iz arhivov so prenesli v terdnjave, da ne bojo pokončane, ako bi se utegnile v mesto bombe metati.

— Iz Turina. Sardinska vlada je z nekim tergovcem v Odesi pogodbo sklenila, da ji bo 20,000 hektolitrov žita prodal (1 hektoliter derži po naši meri 1 vagan in 10 bokalov), eno polovico po 16, drugo po 17 frankov.

— Deržavni zbor je z 116 glasovi proti 16 sklenil, naj vlada za vojskine priprave potrebnih 50 milij. frankov na pósito vzame.

— Iz Rima. Kardinal in veliki škof dunajski Rauscher so se že ozdravili, pa so še zmiraj tukaj. Gotovo je, da sklepi dunajskega koncilija bojo še ta mesec od sv. Očeta papeža poterjeni, in s tem bode pglavitno opravilo dunajskega kardinala doveršeno. — Še več družih avstrijskih škofov je sedaj že tukaj, nekteri pa še le pridejo.

— Iz Neapolitanskega. V Gessopaleni je bil 29. januarja tako silen potres, da se je več hiš poderlo in da so stare drevesa popadale; podzemeljski studenci so tako na verh zemlje privreli, da so celi okraj pokrili in jezero naredili, ker se voda ni mogla odtekat.